

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Данас је почетак нашега спасења, пева се у дивном тропару данашњега празника Благовести. Тај почетак чекао је род људски веома дуго, од Адама до Господа Христа. Тада је Адаму обећано када је истеран из Раја да ће семе женино, да ће потомак женин спасти род људски, да ће он згазити главу змије која је Еву и Адама преварила у Рају. То обећање Божије памтило се у Старом Завету. Пророци су подсећали, говорили и најављивали испуњење тог обећања, али оно није долазило. Генерације и генерације су долазиле и пролазиле, мењале се на земљи државе и царства и империје, али тај обећани Спаситељ није долазио. Тек онда, каже Свето Писмо, када се испуни време, тада посла Бог Сина Свога Јединороднога, Господа нашега Исуса Христа, а Његово рођење би најављено на данашњи велики празник Благовести. Отуда и назив овога празника - блага, радосна, добра вест.

Која је то вест? Она коју је Архангел Гаврило донео Светој Дјеви Богородици која је била заручена за старца Јосифа. Кад је она била на молитви и читала Свето Писмо Старога Завета - каже Предање да је читала Светог Пророка Исаију који је прорекао да ће девојка затруднети и родити сина Емануила - и она читајући те речи упитала се која ли ће то бити благословена да се тога удостоји. И у томе моменту пред њом се јавља Анђео, Архангел Гаврило, и поздравља је необичним поздравом: „Радуј се, благодатна, јер си нашла благодат у Бога и родићеш сина и надени му име Емануил“, што значи С нама Бог. Уплашена она га пита: „А како ће то бити јер ја не знам за мужа.“ А Архангел јој објашњава: „Сила Вишњега осениће те и оно што ће се родити биће свето и назваће се Син Вишњега, Син Божији, и надени му име Исус.“ Исус значи Спаситељ. И она, будући од малена предана вољи Божијој, изговори оне дивне речи: „Ево слушкиње Господње. Нека ми буде по речи твојој.“ Не пита даље, не испитује, не истражује, него се предаје вољи Божијој. Ево слушкиње Господње - ја сам ту да послужим томе плану Божијем који Бог има за род људски. А тај план, тај домострој спасења јесте да Син Божији постане Син Човечији ради спасења рода људскога. Да нас избави од греха, смрти и ђавола, од те троглаве аждаје која је мучила род људски од првога човека па све до Господа Христа. И заиста њој Анђео још открива једну тајну: „И тетка твоја Јелисавета“, коју сматрају нероткињом јер је била у дубоким годинама, „њој је шест месеци већ како је затруднела.“ И то беше мајка Светог Јована Претече Господњега коме је овај храм посвећен. Ето то је почетак нашега спасења, браћо и сестре.

Света Дјева Богородица удостојила се те милости Божије, те благодати Божије да буде она та небеска лествица низ коју је Бог сишао на земљу да спасе род људски и да буде мост који преводи људе са земље на небо.

Тако се говори у дивној служби Светој Богородици, у акатисту: „Радуј се, лествицо којом Бог сиђе с неба, радуј се, мосте којим људи узлазе на небо.“ Света Богородица је испунила вољу Божију, зачала је од Духа Светога и родила Господа Нашега Исуса Христа, Спаситеља и Бога нашега. Она у Јеванђељу се мало помиње, мало је говорила, али је све речи слагала у срце своје, све необичне догађаје у вези ње и њенога Сина, од рођења у пећини до страдања на Крсту и Голготи и до јављања Васкрслога Господа, све је она слагала у срце Божије препуштајући све вољи Божијој и примајући све те догађаје - и радосне, и тужне, и болне - као из руке Божије, јер и праведни Симеон на празник Сретења рече њој, мајци Господњој, да ће јој мач пробости душу, мач бола за сином њеним Који је висио разапет на крсту.

Данашњи свети празник, браћо и сестре, јесте мајка свих осталих хришћанских празника - и Божића, и Богојављења, и Преображења, и Васкрсења. Без Благовести, без овога празника, не би било ни једног другог празника, не би било нас хришћана, не би било хришћанства. Зато је Света Богородица личност која се највише помиње и прославља после Господа Бога, после Господа Исуса Христа. Род људски је се одужио Светој Богородици како је најбоље умео и могао. Све најбоље и најдубље песме Црква је испевала њој у славу и част. Најлепше иконе које је људска рука урадила изображавају Свету Богородицу. Најлепши храмови подигнути широм васељене посвећени су Светој Богородици. Она је мајка рода људскога, рода хришћанскога. Зато јој се ми увек обраћамо молитвама у невољама нашим, у тугама нашим, у прогонствима нашим и вапијемо: „Пресвета Богородице, спаси нас!“ И она, као милосрдна мајка која зна шта значи бити мајка, шта значи страдати, српемна је да наше молитве прими на своје мајчине руке и да их принесе Сину своме пред Чијим Престолом она стоји и моли се Богу за род хришћански, за род људски.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице услишио и молитве нас, иако недостојих, слугу Божијих и даровао нам благодат своју да и ми испунимо намену своју, смисао живота нашег на земљи, да и ми можемо казати у свакоме часу и моменту и дану: „Ево слуге Господњега, ево слушкиње Господње. Нека ми буде по речи Твојој, Боже.“ Наше је да планирамо и да чинимо што је добро колико то до нас стоји, али нека то буде по вољи Божијој. Јер ако будемо живели тако, предавали себе и једни друге у вољу Божију, онда ћемо и ми са надом живети овај живот на земљи и надати се да милошћу Божијом када пођемо одавде да се нађемо у Царству Христа Бога нашега, да тамо са Свима Светима који су Богу угодили да и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник, браћо и сестре.